

10523

Q U I S L I N G
H A R S A G T

§

.00 00.

§

Bemerk med ditt gennm.
Kjær M. H. Kjeldsen

24 mai 1930:

Jeg har nu skissert hvad burde være ledende linjer i vår politikk hjemme og ute. Som bærer av denne poiltikk kreves ikke en samling av de nåværende borgerlige partier, hvilken samling er og blir en drøm, og en dårlig drøm for den vilde øke klassemotsetningene i folket. Men det trenges et nytt, helst øppent og stramt ledet, ungdommelig nasjonaltsamlingsparti, som kan gripe nasjonens forlatte fanne, mobilisere alle krefter og hensynsløst styr

27 mars 1933:

Det må nu være et grunnkrav at man fuldt ut gjør sig klar de fundamentale prinsipper for selve vårt folks eksistens og bestemt setter alt inn på å hevde og gjenreise disse. Som ethvert samfund som vil redde seg over en krise og gjenfødes, må også vårt folk finne tilbake til sitt livgivende grunnlag, og på dette utfolde sine krefter. Det er vårt b o n d e s a m f u n d som fremfor noen annen del av vårt folk har bevart og fremdeles er bærer av disse prinsipper.

-o-

Som jeg likeledes har fremhevet i mitt innlegg gjelder det om også å bygge ut et nytt samfund i pakt med de tradisjoner som bonden har bevart men tilpasset etter det moderne livs krav. Det dreier sig om dyptgående endringer på mange forskjellige områder av samfundslivet, og ikke mindst om en sosial og økonomisk solidarisering av samfundet.

-o-

Det er bare en eneste mulighet til virkelig å overvinne krisen og lede den ut i en gunstig retning: skyve partipolitikken tilside og resolutt slå inn på en positiv nasjonal og sosial politikk som bygger og børter og kan være helse folket til gagn og glede, og som i første rekke må bane veien for den politiske forløsning som er betingelsen for landets økonomiske og nasjonale gjenreising.

-o-

I kamp mot de krefter som dels motsetter sig den nye utvikling og dels søker å lede den i naturstridige og ødeleggende retninger, vil det måtte danne sig en ny, man kan nesten si, r e l i g i o s t b e s t e m t, politisk lære.

-o-

Det er typisk for partisyke damagoger bare å drive med løfter og smiger til folket, istedenfor å kreve innsats og ofre. Jeg for min del ønsker ikke å appellere til folks slett instinkter, men til deres sunde formuft og til de edle og dype følelser hos enhver nordmann.

-o-

Den økonomiske, sosiale og politiske utvikling i vårt land gir anledning til alværlig bekymring børger direkte enhver nordmanns eksistens og kan bli avgjørende for hele vårt folks fremtid. Hver dag som går med det nuværende styre og stell betyr en videre forarmelse av vårt samfund og av den enkelte med en sosial og økonomisk katastrofe som det endelige resultat.

-o-

Således som situasjonen utvikler seg er det plikt for alle til å ta standpunkt til tidens politiske problemer. Det krever både deres egne interesser, hensynet til landet og til kommende slekter.

-o-

I alle nasjoners liv er det sieblikk da nasjonen ved samlet innsats kan legge grunnen for lange tiders fremgangsrik utvikling, eller ved lika gyldighet og forsømmelse forskjertse mulighetene og øde landet for generasjoner fremover ja, for alle tider. Sådanne skjebnetimer gjennomlever vårt folk nu. Det er en forblinnelse å tro at dette er noe som ordner seg av sig selv.

-o-

3. juni 1933:

Det er av avgjørende betydning at man får en organisasjon som med målbevisst arbeide, viljestyrke og rene linjer kan virke som en surdeig i den parlamentariske grøt og fremtvinge en innstilling i retning av virkelig positiv politikk.

-o-

Hver dag som går med det nuværende styre og stell betyr videre forarmelse av vårt samfund og av den enkelte, med sosial og økonomisk katastrof ja, med nasjonal utslettelse som endelig resultat. Og dog har vi i virkeligheten anledning til å legge om vårt samfundssystem på sådan måte at nettopp de nuværende vanskeligheter kan danne grunnlaget for overgang til fremgangsrik utvikling.

-o-

26 oktober 1935:

Det er allerede tapt alt for megen tid, forsønt alt for mange leiligheter. Da det var lett, skjøt man det ut til det blev vanskelig, da det var vanskelig, til det blev farlig, som idag. Norge har ikke mere tid å tape, hver måned med videre hjelpeletshet og rådløshet, med videre utglidning, kan bli skjebnesvanger. Hvert forsøk som slår feil vil hevne sig dobbelt og flerdobbelt, og det fordi opplosningen allerede er skredt for langt frem.

-o-

7 mars 1935:

Når de borgerlige partipolitikere innrømmer at slik som det nu går kan det ikke gå i lengden, burde de også ta konsekvensen av denne erkjennelse og komme i hu sine plikter. Men det vet vi ikke vil skje. Dertil er nidi og misunnselser for sterke makter i partipolitikken, partihensyn og personlige hensyn for store. Erkjennelsen av at det bærer galt avsted er forsiktig, og omvendelsen vil komme ennu mere forsiktig og for sent, nemlig først da når partipolitikerne innser at nu gjelder det ikke "bare" vårt fedreland og folk, men også den selv. Partipolitikken frembyr i sin døds Kamp et tragisk billede med sitt foraktelige virvar av selvopgittethet og hovmod og selvgodhet, av fruktleske kriseplaner og tiltak, partistid og "forhandlingsgrunnlag", "folkestyre", håpløs pessimisme og vedholdende usvekket appetitt på å fortsette det lystige hasardspill ned landets og dets borgeres skjebne som innsats. Partipolitikken er dødsdømt. Men å påskynne dette endelig så meget som mulig er en oppgave for alle dem som har erkjent sammenhengen mellom den borgerlige politikk og marxismen, og som ønsker å se den truende folkeulykke komme.

-o-

17 mai 1935:

Nasjonal Samling vil en sann og ekte fri-

het. Vi ser politikkens oppgave i å lede folkets liv i sansvar med tilværelsens lover, i å hjelpe frem det beste hos alle folkefeller og sikre deres utvikling som frie og selvstendige personligheter. Men nasjonen, folkesamfundet, er for oss en organisk enhet som har lov, rett og mål langt utover de enkelte personer og grupper. Den nasjonale enhet, som er vårt mål, er derfor bare en samling av et i klassekamp og partistrid sunderrevet folk til organisk samvirke og samlet innsats. Vi må holde sammenhengen i vårt folks livslinje med ansvar både overfor slektene før oss og overfor de ennu flere slekter som kommer etter oss. - Med utholdenhets, aktivitet og freidighet skal vi seire til slutt. Og jo flere våre motstandere er desto større skal seieren bli.

-o-

Juli 1935:

I denne tid som er kjennetegnet av en allmindelig opløsning og nyskapning på alle livets områder, vender folkene tilbake til det nasjonale prinsipp. De søker der instinktsmessig redningen like overfor de opplosningsfenomener som truer dem med anarki og undergang. Nasjonalanken med nytt innhold i pakt med utviklingen og tidens krav i en for alle fattelig form - ideen om nasjonen som organisert enhet i verdensfelleskapet - denne nye og sterke tanke frentrener som løsningen der kan overvinne tidens vanskeligheter. Der er faktisk ingen annen utvei. Hvad skal der bli av de europeiske stater, hvad skal bli av det norske folkesamfund i disse nødstider, hvis ikke folkene kan gjenfødes åndelig og nasjonalt og hente nytt liv fra det nasjonale grunnlag som de er bygget på?

-o-

Men en slik levende og aktiv nasjonalbevissthet som nu trenges, beror i meget på følelsen og førstძelsen av sammenhengen i vårt folks historiske liv. En uklar fedrelandskjærighet er ikke nok. Vi må levende føle og forstå at vi er ledd i et historisk og organisk skjebnefellskap med

rot i fortiden og med fremtids idealer; at nasjonen er en levende og voksende organisme hvori, Guddommen åpenbarer sitt skapende virke en nasjonal enhet og personlighet med levestrett og mål langt utover de slektledd som lever i sieblikket.

-o-

26 mars 1936:

Men hvad slags frihet kan det være i en stat som er uten nasjonal idealitet og herjet av marxisme og egoistisk kapitalisme, og som ikke har annen beskjeftegelse enn den rent mekaniske ordning av individene - hvor korruptionen brer sig - hvor det innerikspoiltisk hersker klassekamp og latent borgerkrieg, mens landet utenrikspolitisk er vergeløst og pantsatt til utlandet?

-o-

Riksmøtet 1936:

Jeg vil nu vende mig til det problem som i utenrikspolitisk henseende og dermed i det hele tatt er vår nest livsviktige oppgave, men som likeledes er forsøkt av den som har ansvar for det norske folks stilling idag. Det gjelder spørsmålet om hvorleses vi skal komme gjennom de nuværende internasjonale forviklinger uten krig, nederlag og nasjonal sonderlenselse eller endog utslettelse. Kjennsgjerningen er at vår frihet og fred er i stadig overhengende fare. Vår nøytralitet er i virkeligheten oppgitt politisk uten på noen måte å være sikret militært. Våre politikere og en stor del av våre landsmenn ser ikke disse alvorlige kjennsgjerninger, eller vi l ikke se dem og ta konsekvensen av dem.

-o-

Vi er prisgitt utenlandske statsmanns tapelige vilkårlighet og uforstand akkurat som vi ikke skulde ha nok med våre egnes. Den kollektive fredssikring som man påberørper sig er uten annen realitet enn den at den innebærer en god sjansse for å lage en verdenskrig

ut av en lokal konflikt. Det er særlig nødvendig å understreke disse alvorlige kjennsgjerninger i betrakning av våre ledende utenrikspolitiske resfantastiske lettsindighet og naivitet.

-o-

Utenrikstjeneste ute og hjemme må fylles ganske anderledes enn nu ned nasjonalsinnet tiltakszug og ansvarsgrøde. Hver tjenestemann skal vite at u gjort verk og forsømmelse er ennu værre enn feil frengangsmåte. Det gjelder å sikre Norges plass og innsats ikke bare i diplomatmidager men i omveltingene og nyskapningene i vår tid.

-o-

Under de nuværende forhold i Europa eksisterer videre også den mulighet at Tyskland og England kan komme i krig. Det kan f.eks. inntrefte i forbinnelse ned en konflikt mellom Tyskland og ovennevnte trippelallianse Frankrike, Tsjekkoslovakiet og Sovjetveldet hvor Tsjekkoslovakiet jo nesten er et ennu ønnere punkt enn Østerrike. At Frankrike da kommer i krig ned Tyskland er en tradisjonell engelsk krigsgrunn som bare er blitt mere sikker enn før ved flyvevesenets enorme utvikling. - En slik krig mellom England og Tyskland er for Norge en katastrofal mulighet. Hele situasjonen er totalt forandret siden verdenskrigen.

-o-

Jeg har allerede fremhevet at fred mellom England og Tyskland er et livsspørsnål for vårt land. Det som vi fremfor alt nå må seke å hindre er at England og Tyskland står mot hinanden i en ny krig. Det vilde for oss være skjebnesvangert, ja sdeleggende.

-o-

Norge kan ikke og vil ikke marsjere uten vår egen frihet og egne grenser er i fare. Vi krever derfor sterkt og ubetinget hevdelse av Norges nøytralitet og at nøytraliteten og landets fred sikres ved at forsvarer styrkes, hurtig og effektivt. Vi beklager den kortsynte og landsskadelige uten-

rikspolitikk som har vært drevet av våre parti-politikere og fremdeles drives.

-o-

Den gjelder ikke en simpel endring i den nuværende ordning. Det er et nytt prinsipp som skal komme istedenfor det herskende partipolitiske systemet og som er helt uforenlig med dette. Vår første oppgave består derfor i å rydde avveien parti-og klassepolitikken så det blir rumm for den nye, nasjonale politikk. Dette er ikke negativt og nedrivende. Det er i høi grad en positiv oppgave fordi den har positive formål og vil ha bort det gamle og mørkne som hindrer de nye, livsfriske skudd fra å komme opp.

-o-

For omkring 40 år siden var det som nu anledning til et ørlig forsøk på å skape varig forståelse mellom de store nordiske folk. Anledningen blev forsøkt eller avvist, og den katastrofe som fulgte av den forsonmelses trakk hele verden ned med sig. Den som nu våger å drive den samme katastrofepolitikk må gjøre det med åpne sine. Men alle som forstår sin tid og vil det gode, må reise sig til sterk og positiv notaksjon.

-o-

Det er ikke den tvilsomme nordiske samring det her er tale om. Det er tvertimot på den ene side nettopp en konsekvens av den erkjennelse at det å opprettholde den nasjonale egenart og organisasjon er for alle skapende folk den viktigste livsinteresse. Det er nettopp veien til å sikre fri og fredelig utvikling også for norskdommen og den norrøne egenart, såvel i det nasjonale som i det universale. Samtidig som det er forutsetningen for en ekte, indre anerkjennelse av også andre nasjoners og rasers verd og kulturydelser, og dermed alle nasjoners styrke mot opplosning og kaos.

-o-

August 1936:

Samtidig som revolusjon- og regjeringspartiet således bytter Norges nøytralitet har dets ledere med velberødd hu gjort sitt beste til å pålegge landets forsvarsevne. Norges nøytralitet er brukt politisk. Vi er innviklet i en landsførderisk politikk som fører til krig, uten engang på noen måte å være forbereidt militært.

-o-

I alle nasjoners liv er det sikkert da nasjonen ved samlet innsats kan legge grunnen for slige tiders framgangsrik utvikling, eller ved likegylighet og forsamlelse ødelægge muligheten og øde landet for slaktledd fremover, ja, for altid. Slike skjebnetimer gjennomlever nu Europas folk. Ogje vårt norske folk. Måtte det forstå sin tid og gjøre det rette!

-o-

Disse forhold er så mye oljerolier som det marxistiske regjeringspartis politikk også har brukt Norges nøytralitet og trekker landet inn i krigspolitikken, stika i strid med ønsket hos 99% av det norske folk som vil at landets nøytralitet skal opprettholdes, og som ikke vil gå i krig uten for å forsverre landets grenser og dets frihet og sikkerhet.

-o-

2 oktober 1936:

At vi nu virkelig står midt i en dyp og omfattende verdenskrise tviler ikke lengre noe tenkende menneske på. Norge er revet ned i denne almindelige opløsning som har greppt hele vår kultur. Stadig dypere dras vårt samfund inn i den skjebnesvare verdensbrytningen, og på alle leiser er det uvisst og vondt å vite hvorledes fremtiden blir.

-o-

La oss som frie mennesker seke å løse samfundsvanskhetene i samarbeid på fredelig vis, med plan og framsyn i arbeidet slik som det sommer sig norske kvinner og menn. La oss ved samlet innsats, ikke bare overvinne tildens vanekeligheter, men også se å utnytte dens store muligheter.

Det er ikke tiden, men også reise folket til nytt liv, politisk, økonomisk og moralisk. Nu gjelder det ikke partier. - Nu gjelder det folket og fedrelandet.

-o-

Vår neutralitet er oppgitt uten at det norske folk er klar over det, - santidig som føreforaret er ødelagt. Like overfor disse alvårlige kjennegjerninger krever Nasjonal Samling Norges utmeldelse av det nuværende falske fellesforbund. Det er blitt en stor, aktsallianse og et redskap i hendene på internasjonale pengekrefter og skjulte internasjonale makter. Vi krever sterkt og ubetinget hevdelse av Norges neutralitet, og at vår neutralitet og vårt lands fred sikres ved at forsvarer styrkes hurtig og effektivt.

-o-

21 oktober 1936:

Den indre utvikling i vårt land er desto mer skjebnesvanger på bakgrunnen av utviklingen ute i Europa. Det er all grunn til å frykte for at den stakkete frist som de borgerlige har hentet oppnå ved dette valget, kan bli avbrutt av de nest alvårlige utenrikspolitiske forviklinger lenge før utløpet av den kommende stortingsperioden. Den linje som folket nu har valgt med flertallet og ansvaret hos et vekt og splittet borgerlig partisystem, men med den virkelige makt i hendene på et marxiststyre, vil øke faren for at vårt land trekkes inn i europeiske forviklinger med derav følgende indre sammenbrudd.

-o-

Juli 1937:

Vanskeltigheter er til for å overvinnes. her gjelder det å finne rådbøster og holde fast på at en krise ikke bare bærer på farer, men også på rike muligheter.

-o-

Det er alltid vanskelig å overbevise et folk om i tide å ta sine forholdsregler, og om nødvendigheten av noe nytt. Men under disse

forhold er det dobbelt vanskelig. Når nemesiene er vant til å leve under visse former, bestemmer de seg ikke lett for å skifte dem. Særlig hvis de ulykker en derved vil overvage, ikke føles sterkt, men bare fremstilles som muligheter, og de goder en derved vil skape for folket, ikke fortørner sig så attråverdig fordi så mange allerede synes de har det så bra. De ser ikke, vi l like se, at vi lever i en tilstand som ikke kan være.

-o-

Vår 1939:

Vår linje - å bevare freden for vårt land ved absolutt neutralitet og et effektivt forsvar til vern om neutraliteten - har den hele tid vært klar. Vi har etter og etter påvist at Norge ikke kunne forbli neutralt uten i tide å mulde sig ut av fellesforbundet. Vi har fort en uavbrukt kamp i årevis for å redde vårt land fra den krigs- og revolusjonskatastrofe som var under utvikling. Det har vært for døve arer. Er det nu før sent?

-o-

Hvis det enau er noen mulighet til å redde Norge fra krig og nasjonal utslettelse, må det norske folket i denne tolvtte tida selv stoppe krigspolitikerne og fri seg fra et styre som er ned i den internasjonale sammensvergelse for krig, og solidarisk med de fremmede makter som vil ha Norge ned i krigen. Vakk fra statens styre med Mowinckel, Koht, Hanbro, Nygårdsvold og de andre krigspolitikerne! Nordmann! trekk dem til ansvar for deres forbrytelser mot fedrelandet og mot det norske folks frihet og fred! - For folkets og fredens skyld!

-o-

Riksmøtet 1939:

Europa er idag en vulkan, og vi lever på toppen av denne vulkan - i Europas såkaldte fredelege hjørne, liksom slumrende landsbyer på et rykende ildberg som man intet utbrudd ventet fra, men som en ond dag eller en ond natt plutt..

selig gir seg til å sprute ild og utbre død og fordervelse.

-o-

Vi stoler ikke på England. Vi vet at England vil bruke Norge som en brikke i sitt spill som det har gjort med så mange andre.

-o-

Forsvarets oppgaver er å verne om fadrelandet og det norske folks frie livsutvikling. Vi vil vite hvorfor vi skal dø, og hvorfor vi skal være nødt til å slå ihjel. Vi vil ikke drepe folk for å trykke "demokratiet", og vi vil ikke dø for Juda og Marx og kompaniet Hambro Levy, Mowinckel, Hundseid, Kacht, Nygårdsvald.

-o-

16 september 1939:

Enhver krig virker som et sjøkk som påskynder den alminnelige utvikling fra gamle stats- og samfunnformer til nye. Det kan ikke være noen tvil om at den nuværende krig i særlig grad vil ha denne virkningen som i sin alminnelighet karakteriserer krigen som sosialt fenomen. Så meget mer som statene og samfundene nettopp befinner sig i selve overgangsstadiet fra det 19. århundres liberalisme til det 20. århundres nasjonalismes korporative stat.

-o-

23 september 1939:

I særdeleshet gjelder det at for at vårt lands neutralitet skal være sikret må man i første rekke være sikker på landets regjering. Den sikkerhet har ikke det norske folk idag.

-o-

Det nuværende norske riksstyre og regningsparti med sine forbinnelser gjør at vi har all grunn til å føle oss utsrygge, både med hensyn til makthavernes evne og vilje til å motstå det trykk som må sves på de nøytrale stater og som uten tvil vil øke like overfor Norge, slik som forholdene utvikler seg.

-o-

30 september 1939:

Men det vet vi sikkert: Landens i tiden til at jordens folk grupperer seg og slutter seg sammen til store verdensmakter er uantistelig, og en nødvendig stoppe på veien til det endelige mål som er hele verdens organisasjon.

-o-

2 november 1939:

Disse to førere for de to store borgarlige partier Høire og Venstre bærer hovedskulden for den ulykkelige utvikling som nå mednes i vårt land. Og de er ingen tilfuldige syndebuhler. Melt siden forrige verdenskrig har disse to personer sat styr utenfor virkelig norsk tankesang, utsvet en dominerende og ulykkesbringende innflytelse på norsk politikk.

-o-

9 desember 1939:

Når vi nu ser hvorledes det bremer i naboenes hus, er det på tide at nordmennene oppgir illusionene og frasene, og kjenns-sjerningene i sinne og handlar deretter. Nordmennene må først at Norge og Norges skjebne ikke er inne, og at vi ubrimelig trekkes inn i verdensbegivenhetenes maelstrom.

-o-

6 januar 1940:

Det er en fryktelig historiens lev som vi i de siste år gang på gang har sett bekreftet, nemlig at et folk har det styre det fortjener, og får sin skjebne deretter: Det nuværende styre i Norge er dant og går sin sikre undergang i Norge. Men omfanget av de ulykker som det vil bringe over vårt land avhenger av om det norske folk lar den løpe linen ut eller ikke.

-o-

9 mars 1940:

(Den finske fronten) Derved er også for oss etablert en effektiv barriere i øst. Vi får vår ene front fri. Vi kan samle våre kreft-

ter på den annen fornt, not vestmaktene, som så kynisk har lagt for dagen sine overfallsplaner mot vårt land, kun slett kamflert av en foregitt interesse for Finland, og hvis bestrebelser for å få fast fot i Norge nå sikkert vil økes.

-o-

Det kan ikke være tvilsomt at England og Frankrike nå fremover med alle midler vil forsøke å neutralisere og overvinne den voksende innflytelse i Norden som Tyskland har oppnådd ved den finske fred.

Våre partipolitikere har gitt England og Frankrike det rettslige aksjonsgrunnlag ved sin landsforrederske folkeförbundspolitikk, og vi har all grunn til å frykte alvorlige inngrep, først og fremst i våre territorialfarvann.

-o-

Vi må forlange at det norske folk nå endelig får klar opplysning om fra hvilken kant faren truer, og at det treffes virkelig effektive forsvarsforanstalter til å motstå et slikt overfall. Den nåværende politiske ledelse og det nåværende neutralitetsvern gir ingen som helst garanti i så henseende.

-o-

30 mars 1940:

Norge kan forsvarer mot en engelsk intervensjon og blokkade, men ikke mot et tysk storangrep, enn si mot et forenet tysk-russisk angrep. Å hevde noe annet er desprat politikk av de demokratiske og marxistiske makthavere, som ikke ser annen utvei til å redde seg selv og sitt korrupte og dødsdømte system. Selvmord av frykt for å do.

-o-

Med alle midler må vi hindre at kriminelle dårer av partipolitiske og personlige hensyn styrer landet ut i en selvmorderisk "polsk"politikk, slik som nylig ned med og neppe undgikk den i forbinnelse med den finske krise, og slik som den nu igjen er under forsterket utvikling.

30 mars 1940:

Skal Norge reddes, må dette landskadelige og ulovlige parti-og klikkvalde fiendes vekk. En handikraftig nasjonal regjering må dannes, uavhengig av partipolitikken, og Norges neutralitet og selvstendighet effektivt forsveres mot vestmaktene politiske og økononiske overherredørme og deres forsøk på å trekke vårt land inn i krigen og sette sig fast her.

-o-

Under disse omstendigheter burde det så opp for alle nordmenn, at Norges og Nordens livsinteresser i en vesentlig grad faller sammen med Tysklands, og at denne kjennsgjerning ikke innebærer noen risiko for vår selvstendighet, medmindre våre statsmakter i disse spørsmål handler på tvers også av Norges interesser.

-o-

På tross av all demokratisk-marxistisk agitasjon består et dypt germansk interessefellesskap såvel i kampen for Norges neutralitet som i den nasjonale frihetskamp både mot det vestlige og internasjonale plutokrati og mot den østlige og internasjonale bolsjevisme, denne gigantiske kamp som i videre forstand er Europa's uavanhengig skamp og vår nordiske folkeets Ragnarokksstrid.

-o-

... 000 0 0 0 000 ...

HVAD EN AV DE (MANGE) ANDRE SA:

Det Quisling skriver viser bare at han står fullstendig utenfor enhver begripelssse av utenrikspolitiske spørsmål.

Johan Ludvig Mowinckel.

(sammen med Koht og Hambro
"den forutseende utenriksledelse")